

9 oktober – 6 november 2016
don – zon, 14 – 18 uur

Pense-Bête V
Object: about context

Reflectant: Christophe Lemaitre
Essay van Martin Germann S.M.A.K.

Publiek event met Christophe Lemaitre en Amelia Groom: zondag 6 november, 17-19 uur
9 oktober – 6 november 2016
don – zon, 14 – 18 uur

Voor *Placing a mirror at the entry area is a gracious way to welcome wealth in* brengt Ana Navas drie groepen van werken uit haar recente praktijk samen. Hoewel aan deze drie lijnen allicht een net andere focus en werkwijze wat betreft hun fysieke verschijning ten grondslag ligt, geven ze alle drie blijk van haar belangstelling voor het proces van kopiëring, vertaling en assimilatie van wat in algemene zin gezien kunnen worden als koopwaar.

De titel van de tentoonstelling lijkt ironisch, vooral omdat de werken hun eigen status als kunst lijken te bevragen. Een van de series is opzettelijk geproduceerd als non-kunst: als display-oplossingen, of eerder aanpasbare modules (een “referentie bank” bijvoorbeeld) voor de tentoonstellingsarchitectuur. Bovendien heft Navas een zekere flair om haar werken enigszins onhandig en vreemd over te laten komen; op het eerste gezicht zijn het duidelijk handgemaakte, maar twijfelachtig succesvolle pogingen, zoals het geval is met de serie handdoek-schilderijen in de vorm van kleding en de bijbehorende fictieve modecampagne om ze in de markt te zetten.

Als kunst koopwaar is, dan wordt deze nog steeds beschouwd als van een ander, meer onderscheidend niveau dan bijvoorbeeld ontbijtgranen of (in mindere mate) high-end mode items. Het is echter niet zozeer de vraag of kunst koopwaar is, of wat kunst onderscheidt van non-kunst, die Navas lijkt aan te kaarten. De derde groep werken is gebaseerd op vervalsing en imitatie, wat door haar wordt gezien als iets dat sterk gerelateerd is aan het produceren van kunst en hoe kunst wordt gezien. Ze zijn gebaseerd op instructies die te vinden zijn op internet; over hoe het echte ding te onderscheiden van een vervalsing op basis van bepaalde kenmerken en vergissingen, en waarmee een relatie kan worden gelegd als het gaat om het creatieve proces dat resulteert in een artistieke productie. Anders gezegd: het opvatten van vergissingen als mogelijke creatieve momenten, de relevantie van echtheid of een origineel in twijfel trekken, proberen om kwaliteit te definiëren.

De installatie van Navas betekent een aanval noch een verdediging van noties omtrent commercie, continue reproductie en vervalsing. Uiteindelijk is alles op zijn eigen manier echt en de vragen die worden opgeroepen gaan eerder over de verschuiving van context – de sociale en artistieke, beide met hun eigen, maar misschien niet eens zo heel verschillende visuele vocabulaire.

PENSE
BÊTE

5

In 2016 richt P/////AKT zich op de conceptuele erfenis van Marcel Broodthaers werk *Le Pense-Bête* uit 1964, en de relevantie ervan in het huidige discours. P/////AKT heeft zes deelaspecten van dit sleutelwerk geformuleerd, waarvan elk uit een solotentoonstelling, een publieke event en een essay bestaat. Deze vijfde editie gaat in op de rol die de context spelt als het gaat om waarde en status.

Deze tentoonstelling is mede mogelijk gemaakt dankzij een subsidie project door het Amsterdams Fonds voor de Kunst. Met dank aan: Gemeente Amsterdam, Mondriaan Fonds, AMMODO, VSB fonds. ds.

ANA

a

AA
V

PLACING A MIRROR
AT THE ENTRY AREA IS
A GRACIOUS WAY TO
WELCOME WEALTH IN

1. Cereals
2. Reference bench
3. Nara Sales, Summer 2016, Salvador da Bahia
4. A fake crocodile can make you cry real tears

